

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 568. Suspendio quibus, & à quibus infligatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

convictus de tali crimine. Arg. c. excommunicatus. §. qui autem. de hereticis. Covar. l. c. §. 7. n. 10.

Quest. 566. Excommunicationis minoris quis effectus?

Resp. Excommunicationis minoris sic dictæ, non quidem quod in se sit leve quid, sed respectu majoris, utpote habens minores effectus, quam excommunicatio major, tum quia non semper, ut illa, incurritur per peccatum mortale, sed quandoque per veniale, tum quia reservata non est, sed ab ea absolvi potest quilibet potens absolvere à peccatis, hujus inquam excommunicationis effectus principalis, directus & unicus in hoc toto consistit, quod quis eâ ligatus nullum Sacramentum licitè recipere possit, sed peccet graviter illud percipiendo. c. fin. de Cler. excom. ministr. plura satis fusè tractata à me de excom. in Indice fori mei benef. vide lib. 1. c. 2. decret. v. excommunicatio & v. excommunicatus.

Quest. 567. Quid & quotuplex sit suspensio?

Resp. ad primum: Suspensio propriè dicta est censura ecclesiastica, quæ minister Ecclesiæ formaliter impeditur seu prohibetur ab actu aliquo potestatis ecclesiasticæ exercendo, differt à cæteris duabus censuris in eo, quod, etsi & eâ impediatur exercitium & usum potestatis ecclesiasticæ, id tamen non faciunt, quatenus præcisè functiones ecclesiasticæ sunt, provenientes & dependentes ab officio & beneficio, solumque competunt Clericis, sed alio titulo; excommunicatio quidem, quatenus tales habent rationem communicationis cum aliis fidelibus, aut usus passivi Sacramenti alicujus, interdictum verò, quatenus sunt quædam divinorum participatio per præsentiam & assistentiam facta, præterquam quod differat suspensio, & afficiat solas personas ecclesiasticas, aliæ censuræ etiam laicas, Castrop. tr. 29. d. 4. p. 1. Wiestn. h. t. à n. 99. Differre quoque suspensionem à depositione verbali, quod non, ut hæc, privet exercitium actuum ecclesiasticorum in perpetuum & sine spe restitutionis volunt aliqui, quod ut expriment, addunt in definitione: ad tempus; ut Scotus in 4. dist. 25. q. 1. verùm si suspensio totalis dicatur ea, quæ est ab officio & beneficio in perpetuum durans, necesse habent dicere, esse illam eandem cum depositione, Laym. l. 1. tr. 5. p. 3. c. 5. n. 1. Unde hæc duæ pœnæ propter magnam similitudinem in Sacris Canonibus quandoque promiscuè usurpantur.

2. Resp. ad secundum: Præterquam quod suspensio communiter dividitur in eam, quæ est latæ sententiæ, nimirum à jure ipso inflictæ, & in eam, quæ est sententiæ ferendæ, nimirum inflicta per sententiam Judicis. Alia est suspensio ab officio, quæ prohibetur executioni Ordinum, jurisdictionis vel alterius potestatis ecclesiasticæ exercitium. Alia est à beneficio, quæ beneficiatus ab usu juris administrandi & percipiendi fructuum sui beneficii arceatur. Alia est ab officio & beneficio simul, & hæc dicitur quandoque totalis; Tam ea, quæ est ab officio tantum, quam quæ est à beneficio tantum, est vel totalis vel partialis, prout alicui vel omni prorsus officii aut officiorum usu, vel uno Ordinis aut Ordinum omnium actu interdicitur, fructuum beneficii omnium vel partis eorum perceptio admittitur, Laym. l. c. p. 3. c. 1. n. 2. Pith. h. t. n. 198. Atque ita hæc suspensiones per se loquendo inter se distinguuntur, dum neque suspensio ab officio includit

per se suspensionem à beneficio, neque suspensio à beneficio suspensionem ab officio, Reiffenst. h. t. n. 168. His non obstante, quod beneficium detur propter officium, cum beneficio semel canonicè obrento, non eo ipso amittat perceptionem fructuum, quod peragere nequeat officium ei annexum, prout patet in Clerico ægotante, vel reddito inhabili. Si tamen suspensio ab officio esset perpetua & in effectu depositio, tunc totaliter suspensus ab officio, saltem per sententiam, privandus esset beneficio, cum beneficium detur propter officium, & consequenter suspensio talis ab officio secum traheret, aut includeret suspensionem à beneficio seu perceptionem fructuum beneficii, ita tamen, ut, sicut depositus, ita & suspensus alimenta recipiat ab Ecclesiâ, ne in opprobrium Ordinis Clericalis mendicare cogatur. Quod si etiam absolute sine limitatione suspensio infligatur, neque ulla ex adjunctis limitatio colligi possit, an sit suspensio ab officio tantum vel à beneficio tantum, censenda erit suspensio totalis seu ab utroque simul, cum tunc non sit ratio, cur potius de una quam de alia sit intelligenda, Laym. l. c. Suar. d. 25. f. 2. n. 9. Castrop. l. c. p. 1. n. 3.

Quest. 568. Suspensio quibus & à quibus infligatur?

Resp. ad primum primò: Solis Clericis ea infligi potest, cum verteretur necessariò circa Officia & Beneficia Ecclesiastica, quorum laici capaces non sunt. Gl. in c. quicumque. v. ministros de sent. excom. in 6. Abb. in c. dura. de crim. falsi n. 10. Nav. c. 27. n. 150. Suar. d. 18. f. 2. n. 1. Castrop. l. c. n. 4. His non obstante, quod Abbatissæ, Priorissæ aliæque præfectæ monialium non improbabiler suspendi possint ab officio, ut Nav. l. c. n. 151. Henriq. l. 13. de excom. 31. n. 2. Laym. l. c. p. 3. c. 1. n. 2. sintque personæ ecclesiasticæ jurisdictionis capaces; verius tamen, quod earum potestas non sit vera jurisdictio ecclesiastica, sed potius aliqua potestas œconomiz, & cum non ab ordine ecclesiastico proveniat, suspensio illarum ab actibus dictæ potestatis, non sit propriè suspensio, ob cujus violationem incurratur irregularitas. Valent. Tom. 4. d. 7. q. 18. p. 1. pronunciato 1. Sayr. thes. l. 4. c. 1. n. 16. Suar. l. c. Castrop. l. c. n. 3. Item potest omnibus Clericis infligi, excepto Pontifice, cujuscunque sint dignitatis, quamvis sub decreto generali suspensionis non comprehendantur Episcopi & alii Superiores Prælati, nisi eorum expressa fiat mentio. c. quia periculosum. de sent. excom. in 6. quod ipsum etsi negent aliqui de Episcopis non consecratis, verius tamen extendunt alii ad Episcopos electos & confirmatos tantum, Laym. l. c. p. 3. c. 2. Suar. d. 20. f. 2. n. 7. Castrop. l. c. n. 5. Sayr. l. 4. c. 12. num. 1. Hurt. de suspens. diff. 9. n. 33. Henriq. l. 13. c. 14. n. 2. Extenduntque hoc privilegium Sayr. Laym. Hurt. Henriq. Ad Cardinales, comprehendi quoque sub suspensione generali etiam religiosos primâ tonsurâ insignitos, tradunt Suar. l. c. n. 9. Castrop. l. c. n. 6.

2. Resp. ad primum Secundò: Suspensio non tantum ad singulares personas, sed ad integras communitates Clericorum, v. g. ad torum Capitulum se extendere potest Pith. h. t. n. 206. juxta dicta à nobis suprâ, arg. c. quia sepe. de elect. in 6.

3. Resp. ad secundum primò in genere: Suspensionem à jure latam solus juris conditor statuere potest; latam ab homine is, qui potest excommunicare, plerumque infligere potest, cum regulariter

potestas pro omnibus censuris committatur, quia censuræ omnes ad eundem finem referuntur, & se invicem juvant, nempe ad comprimendam delinquentium contumaciam, Nav. c. 27. a. 159. Sayr. l. c. c. 2. n. 1. Suar. l. c. n. 2. Castrop. l. c. p. 2. n. 1, nulla tamen est repugnantia, quin sola potestas suspendendi absque potestate excommunicandi, vel è contra, alicui concedatur, cum censuræ sint diversæ. Suar. Castrop. *ll. cit.*

4. Resp. Ad secundum in specie censura ab alio quam à Clerico inferri nequit, quia est actus jurisdictionis Ecclesiasticæ, quæ solum Clericis convenire potest. Gl. in c. *Dilecta. de major. & obed. V. jurisdictionem.* Abb. *ibidem.* Vivald. *tr. de suspens.* n. 151. Sayr. *thes. L. 4. c. 2. n. 9.* Castrop. d. 4. p. 2. n. 3. contra Sylv. *V. Abbatissa. & V. suspensio.* Henriq. L. 13. de *excomm. c. 35. n. 1.* censentes Abbatissam suspendere posse Clericos Ecclesiarum sibi subjectarum. Arg. *cit. c. cum dilecta.* quam tamen suspensionem ab Abbatissa factam non habere propriè rationem censuræ, sed solum cujusdam prohibitionis, tenent alii AA. paulò antè citati. Ad hanc in ferente suspensionem requiritur jurisdictio pro foro externo respectu illius, quem suspendere intendit, Castrop. l. c. & dictum est suprâ, hæc autem illius jurisdictio debet esse expedita, id est, non impedita ullâ censurâ; quare si censurâ aliquâ ligatus esset, nequit censuram ferre, non solum licitè, sed nec validè, si censura illa denunciata sit, at seclusâ denunciatione peccabit ferens suspensionem, nisi id faciat ad instantiam partis. Castrop. l. c. cum Avil. p. 3. de *censur. d. 4. du. 1. concl. 3.* Porro quod attinet ad Episcopos, etsi jure antiquo sine Capitulo suspendere non poterant, juxta c. *penult. 15. q. 7. & c. 1. de excess. Pralat.* hodie tamen illam solennitatem consensus Capituli in proferendis censuris suspensionis & interdicti abrogatam esse, dum videmus passim Episcopos absque ullo Capitulo consensu requisito pœnam suspensionis in Clericos proferre. Ita Abb. in *cit. c. de excess. Pralat.* Suar. l. c. d. 28. S. 1. n. 4. in *fine.*

Quest. 569. Quæ forma in ferenda suspensione?

1. Resp. primò: Tametsi jure antiquo ab Episcopo suspensio ferri non poterat, essetque ita irrita sententia desuper lata ab Episcopo, nisi præsentia Clericorum firmaretur, juxta c. *penult. 15. q. 7.* non tamen ampliùs in usu est illud decretum, neque etiam receptum in usu fuit, solennitatem tamen illam consensus Capituli requisitam ad inferendam Clericis pœnam suspensionis & interdicti consuetudine abrogatam, notant cum Abb. Suar. d. 28. S. 1. n. 4. Castrop. l. c. p. 2. n. 2.

2. Resp. secundò: etsi suspensioni ferendæ nulla certa forma præscripta, requiri tamen præcedentem monitionem ad eam, dum fertur ut censura seu ad correctionem & reprimendam contumaciam delinquentis, patet ex eo, quòd Ecclesiæ constare nequeat de contumacia & inobedientia alicujus, nisi priùs eum moneat, & ita tenent Nav. c. 27. n. 159. Valent. *Tom. 4. d. 7. q. 18. p. 1. pronunciato. 7.* unde etiam probabile factis esse dicunt Suar. l. c. S. 5. n. 2. Avil. p. 3. d. 3. du. 1. *concl. 3.* Henriq. L. 13. c. 39. n. 4. Castrop. l. c. p. 4. n. 2. ferentem suspensionem sine tali monitione esse suspensum per mensem ab ingressu Ecclesiæ, secus est, seu monitio necessaria non est, dum fertur suspensio in puram pœnam delicti, Nav. Avil. Castrop. *ll. cit.* juxta c. *tam literas. de testib.*

3. tertio: Suspensio ferri debet in scriptis exprimens causa, ob quam fit, & insuper instrumentum dari desuper suspensio, si illud postulet, Suar. l. c. n. 3. Nav. Avil. *ll. cit.* Castrop. n. 3. Arg. c. 1. de *Sent. excom. in 6.* Judexque hujus constitutionis temerarius violator per mensem unum ab ingressu Ecclesiæ & divinis officiis suspenditur, Castrop. l. c.

Quest. 570. An & qualiter ob culpam alienam & propriam incurratur suspensio?

1. Resp. ad primum: incurri ea potest ob culpam alienam, dum suspensio communitate ab officio plures sæpe personæ singulares immunes à culpa propter quam communitas suspenditur, simul suspenduntur, non quidem quò ad se & lectandum munus, quod singuli ut personæ particulares exercere possunt, sed quò ad actiones totius communitatis, quas illa ut talis exercet, quod non est singulares personas puniri; sed communitatem delinquentem, prout in interdicto non puniuntur innocentes, sed Ecclesiæ justas ob causas sua officia & beneficia subtrahit tam nocentibus quam innocentibus, respectu quorum hæc substractio non est pœna, & sic suspensio, quæ propriè pœna non est, privans jure quæsito privatè proprio nullatenus contrahi potest ob culpam alienam. Nav. c. 27. n. 151. Suar. l. c. Sanch. *cit. L. . . d. 32. n. 9.* Hurt. de *suspens. diff. 9.* & alii, quos citat & sequitur Castrop. l. c. p. 3. n. 2.

2. Resp. secundò: Ob culpam levem suspensionem infligi posse tenent, ac probant Cajet. in *Sum. v. suspensio.* Armill. *eodem in princ.* Nav. l. c. Henriq. l. c. n. 1. Medin. & alii, ex eo, quòd illa sufficit ad excommunicationem minorem, etsi hæc videatur major pœna, quia privat majoribus bonis, nempe Sacramentorum usu & perceptione, nihilominus prout communiter fertur, neque à Judice, multòque minus à jure infligi solet ob culpam levem, quia ex te grave malum est, ideòque gravem culpam supponit, ut tenent Sorus in 4. *dist. 22. q. 3. a. 3.* Vasq. d. 158. n. 49. Suar. d. 28. S. 4. n. 6. Laym. l. c. n. 3. Sanch. l. c. Castrop. l. c. n. 4. citatque ab illo alii, non obstante, quòd excommunicatio minor tolli possit per cujuscunque Sacerdotis absolutionem, quod in suspensione non procedit. Adde esse probabile, aliquam suspensionem ad modicum tempus à Judice infligi posse ob levem culpam, ut notant Laym. Castrop. Sanch. & alii.

Quest. 571. Qui sint effectus suspensionis?

Resp. Primarii fere effectus illius exprimentur & declarantur in ipsa illius definitione, præter quos si suspensus ab officio exerceat actum per suspensionem sibi interdictum culpabiliter, incurrit irregularitatem c. 1. de *sent. & re judic.* Si verò suspensus à beneficio seu ejus administratione se ingerit, aut fructus percipit, non efficitur quidem irregularis, perdit tamen ipso jure beneficium, Pirb. h. r. n. 209. Reiffenst. h. r. n. 175. & alii. Item absolutè suspensus ab officio redditur ineligibilis ad beneficium, quia beneficium datur propter officium. Laym. l. c. c. 2. n. 3. Cón. d. 15. du. 2. *concl. 3.* Henriq. L. 13. c. 32. n. 3. Castrop. l. c. p. 5. §. 1. num. 2. cum communi contra Hurt. Item reddit colla-